

Publicerad 2008-10-28 08:12 av Barfota utan strumpor och skor

Sigurd

Mina barns mammas pappas pappa,
min farfar.

Du dog för 20 år sedan, men finns
för alltid i mitt inre.

Mina barn har du aldrig träffat,
men de känner dig genom mig.

Du finns där vid svåra val och glada
tillfällen. Du lyssnar alltid.

Du ska veta att jag minns,
vedboden, skogsröjning, vedstapling.

Minns även dina kalla öronsnibbar
som du lät mig klämma på.

Du lät mig vara med när du levde
ditt vardagliga pensionärsliv.

Vi hade någon speciell förbindelse,
något som knöt oss ihop.

Aldrig ska jag glömma ditt tålamod
av guld, ditt lugn och din historia.

Jag saknar dig ofta och mycket.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Barfota utan strumpor och skor med Poeter.se id #24569 innehar upphovsrätten